

SPOJENÉ STÁTY NEMOHLY VYHNOUTI SE VÁLCE

SPOJENÉ STÁTY musí nasadit všechny své síly, aby v přítomné světové válce dopomohly k vítězství spojeneckým, neboť nadějná budoucnost této země podmiňuje se takovým vítězstvím. Co by se stalo, kdyby Německo a jeho spojenci v této válce zvítězili? Příkladně, že by Spojené Státy daly svoji váhu činiti příliš pozdě, že by spojenci mohli být přiručeni, aby dalšího boje zanechali. Co to mělo by v důsledku?

Německo, což s určitostí dá se předvídati, neboť německé časopisy již o tom mluvily, žádalo by velkou válečnou náhradu na Spojených Státech. Je možné, že Německo již s touto náhradou počítá. Ale sotva se mu jí dostane, neboť Strýče Sam těžko se sice rozkve, ale pravidelně nerad povoluje. Ale dejme tomu, že došlo by k prodloužené válce mezi Německem a Spojenými Státy. V takovém případě nebylo by nic nemožného, kdyby Německo po kousku se vysadilo svoje vojsko na americké pevnině. Pokoušelo by se také zabít naše obchodní loďstvo a moří svých ponorek. Každá domácnost ve Spojených Státech byla by dotčena tímto ochromením obchodu, které by následovalo.

Je-li to jisté, potřebujeme vyšetřovat, které mohou oslbit naši nádhru, že Německo nevyjde z této války jako vítěz. S určitostí lze říci, že Anglie nezanechá baže. Anglické válečné loďstvo spolu s americkým bude vždy připraveno čelit loďstvu německému, kdykoliv toto pokouší se o výstup ze svých přítomných koryt. Všechno nasvědčuje tomu, že i dobrý prostředek bude nalezen proti německým ponorkám. Ale vezměme v úvahu černou stránku možnosti, neboť nebude na škodu, když si řekneme, co by se mohlo stát, kdybychom podceňovali svůj díl v této velké válce.

Pamatujme, že v této válce nebojujeme přímo za vše spojenců. Bojujeme za to, aby, dle slov presidenta Wilsona, "tento svět byl bezpečným pro demokracii." Je to velká a krásná úkol a Spojené Státy již dávno pro ni měly se na válece podílet. Spojené Státy vyhlásily válku, poněvadž nebylo jim možno děle snášeti zlovolné činy, kterých na nich dopouštělo se Německo. Spojené Státy vyhlásily se dlouho válce, ale byly do ní přinuceny. Kdybychom byli neudali za tuto násilí jedinou možnou odpověď Německu, třeba bychom za to pykali. Naše cíle v této válce nejsou totožné s oněmi evropských národností.

Je možné, že naši evropští spojenci budou přinuceni, aby uzavřeli mír, nepřijedeme-li jim závažně svou pomoc, a že naše původní cíle zůstanou neuskutečněny. — Což Spojených Států nedovolila by uzavřítí takový mír a je možné, že sami nalézali bychom pak se ve válce s Německem, které bylo by možno dosud považovati za nejsilnější vojenskou a námořní moc na světě. Taková věc zdá se nemožností, ale přece nemůžeme říci, že je naprosto nemožnou. Situace je neobyčejně vážná s ohledem na poslední události v Rusku.

Je tu otázka, stane se Rusko v budoucnosti důležitějším válečným činitelem? Na tuto otázku je třeba odpovědět, neboť vnitřní poměry Ruska nejsou nám jasnými. Z denních zpráv, které získáváme, těžko můžeme si učiniti pravou představu o situaci. Tolik je jisto, že naši korrespondenti snaží se v značce naléztí paprsek a sdělují nám vše, co mohli by nás povzbudit. Je možné, že takových nadějných zpráv je více, než se nám zdá, ale je také možné, že situace je mnohem horší, než máme za to. Všechny zprávy docházející z Ruska, nasvědčují tomu, že lid touží po míru a že mnozí z něm spatřují jediné možné východisko z přítomných smutků.

Border vrátil se nedávno do Kanady s prohlášením, že Němci letošního roku vrhli na západní frontu o 1,000,000 více mužů, než loňského jara. Žádal pak, aby v Kanadě zavedena byla povinná vojenská služba. Boje na západě napínají mužné zdroje Anglie a je možné, že tato co nejdříve může být v konci se svou mužnou silou. Kolonie mohou jí pomoci, ale tato pomoc nedá se přesně odhadnouti.

Itálie má 3,500,000 mužů ve zbraních a to je nejvíce, co Itálie je schopna postavit do pole. Italské bojují na nejobtížnějším terénu v této válce a s nasazením všech svých sil postupují. Postupují pomalu, ale přece jenom postupují. Itálie má velký nedostatek uhlí, což znamená pro ni velké nebezpečí. Také zásoba oceli je nedostatečná. Nesmí být také zapomínáno, že v lidových masách v Itálii válka není populární a že velká nespokojenost se jeví s malým postupem italských vojsk a vyhlídkami na dlouhé trvání války.

Francie, tato země hrdinů, zdá se být v konce se svou mužnou silou. Tržba z roku 1917 byla povolána do zbraní již v roce 1916. Tržba z roku 1918 nalozá se nyní ve výeviku, ale tvoří jenom 220,000 mužů. Již před rokem, dle zpráv v parlamentě, každý šestý obyvateľ nalozal se ve zbraních. — Francie má nedostatek všeho, vyjímaje odvahy. Francie nejméně ze všech pomýšlí na zanechání boje.

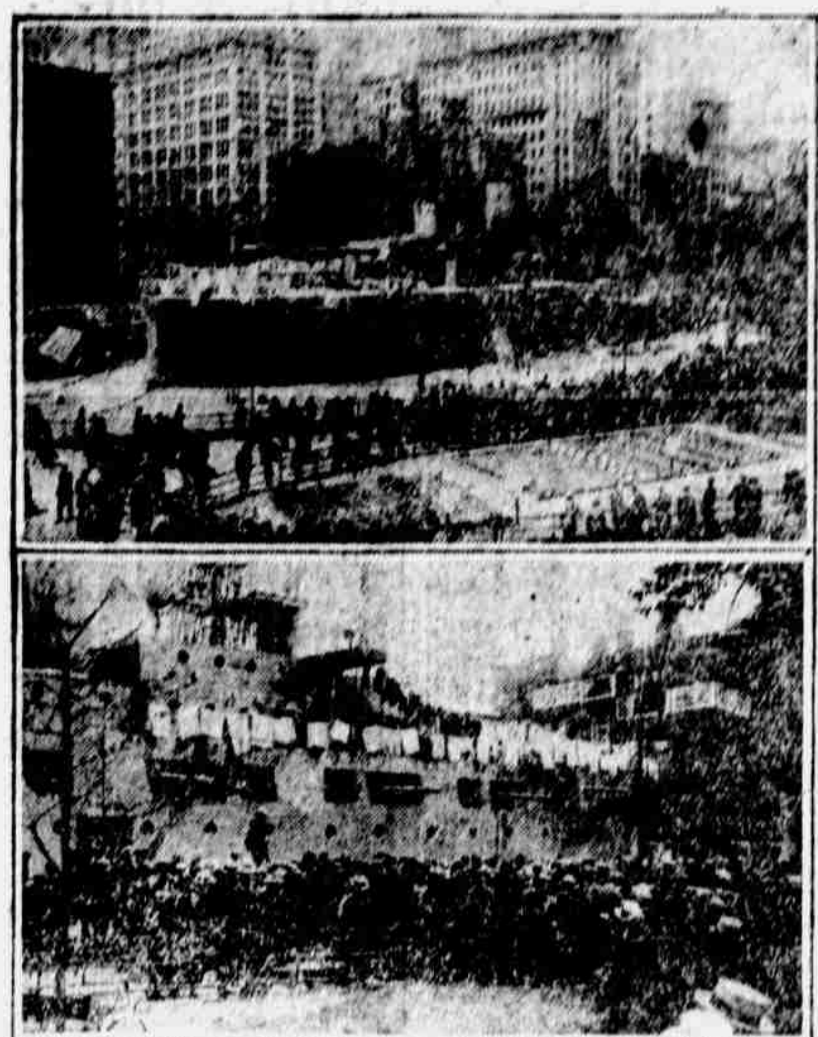
S ohledem na to, že nedá se počítati na spolupráci ruských vojsk tohoto roku, možno sméle říci, že válka bude prodloužena nejméně o rok. Spojené Státy musí poskytnouti spojencům co možno největší pomoc na souši, budou-li činiti zabránit jejich porážce. Spojenci projevíli upřímné přání, aby Spojené Státy poslaly velkou armádu do Evropy. Nesnažili se léčiti situaci v jasnějším světle, než v jakém je. V této velké americké armádě je jediná naděje spojenců ve vítězství.

Spojené Státy budou schopny hráti velkou úlohu v evropské válce, ale je tu otázka, poskytnou-li nám Německo tolik času k přípravě, jaký si přeje. Německo může počítati s touto okolností a uspišití běh události. Jeho poměry v té věci mohou být důležitým činitelem. Konzervativní statistické prohlášení, že spojenci za osm měsíců budou mít k dispozici dopravní loď o 17,500,000 tunách, i když v potápění obchodních loď bude pokračováno v přítomném měřítku. K tomu pak bude možno připočítati potuně neutrálních loď. Ale táž autorita tvrdí, že i tento počet dopravních loď znamená bude nebezpečný bod.

Odhaduje se, že americká armáda o 1,000,000 mužů ve Francii bude zaměstnáváti nepřetržitě 4,700,000 tun dopravních loď. Jestliže tento počet odečte se od oceli, pochopíme že autorita horší zmlněná právem mluví o nebezpečí.

Jedinou odpovědí na tuto vážnou otázku může být urychlení dokonalé organizace pro válku ve Spojených Státech. Námořní odborníci prohlašují, že americká armáda bezpečně může být dopravena do Francie, ať jakákoliv je činnost německých ponorek. — Všechny americké loď, vesoucí americké vojsky do Evropy, budou doprovázeny silným kordonelem válečných loď, tak že nebezpečí útoku ponorkami přivedeno bude na minimum. Tato americká armáda je schopna vyhráti válku. — Spojené Státy mají peníze a mají dostatečné zdroje v muštvu. Čím dříve naše vojska naléztí budou se na západní frontě, tím bude lépe. Bylo by pro nás značně nepřijemným, kdybychom byli ponecháni sami v boji proti Německu. Stejně nedovodli bychom srovnati se svou cíl abychom uzavřeli mír, aniž bychom došli splnění svých požadavků, jenom proto, že nechtěli bychom bojovati samotni.

NÁPODOBENINA LODI VERBOVACÍ STANICI.

Abys povoluzena bylo verbování pro odbor námořnictva, \$10,000 věnováno bylo v New Yorku na postavění této obrovské nápodobeniny válečné lodi na Union náměstí, která se stala odvodní stanicí. Je 200 stop dlouhá a pojmenována byla Recruit.

Z předcházejícího je jasno, že otázka vítězství anebo porážky nyní zcela spočívá na Spojených Státech. I kdybychom ruské nebezpečí považovali za nejmenší, totiž že jeho snahy směřovaly by k obnovení všeobecného míru a nikoliv uzavření míru separátně, přece jenom musíme vycházeti z předpokladu, že přístích několik měsíců znamenati bude nejvyšší napětí válečné síly spojenců.

Abys všechno bude nutno počítati s možností, že radikální živel v Rusku může vynutiti jednáni o separátní mír, jestliže nebude uspokojen znovuprohlášením cílů spojenců v této válce. Jestliže dojde k překonání krize v Rusku, pak pomoci ruských armád nebude možno očekávati dříve, než až v roce příštím.

Kdyby Rusko uzavřelo separátní mír, znamenalo by to dočasný úspěch německého snu o utvoření střední Evropy. Znamenalo by to, že Němci zřídili by říši větší, než byla ona Napoleonova, počítaje v to Malou Asii a Syrii. Taková situace ohrožovala by i ostatní národnosti v Evropě.

Je nyní jasno, že Německo nasazuje všechny své síly na západě, že gambuluje tu se svými rezervami a že oslabuje svoje východní linie v tom přesvědčení, že z té strany pro dobu přítomnou již žádného nebezpečí nehrozí.

Kdyby Rusko bylo schopno uderiti nyní, konce války zdá by se být v dohledu. Ale poněvadž se zdá se nemožností, situace o to je horší. To je hlavní příčina, proč vojenská síla, jakou Spojené Státy budou schopny vrmouti na západní frontě, bude hráti tak velkou úlohu. Shroutení se Ruska, třebaže bylo by dočasně, tvoří mezeru v železném obklopení Německa spojenci, kterou jenom

VYSOKÁ CENA VÁLKY.

Napoleon byl tak pozornodným geniem, že nechal dvacet roků trvající francouzské války platiti samy za sebe. Důsledkem toho bylo, že po bitvě u Waterloo, kterou skončena byla jeho pozoruhodná kariéra, francouzský národní dluh byl velmi malý, a malou částí větší než před tím, kdy svět uslyšel poprvé o Bonapartovi.

Bismarck byl jiným geniem, který naučil se vydělávati z války. Tím se stalo, že po francouzské válce Německo mělo o 579 mil. dolarů více, než před zahájením války a vedle toho Elasko a Lotrinsko získala jako válečnou kořist.

Když Napoleonovy dvacet roků trvající války byly zakončeny, francouzský národní dluh byl \$12 na každého obyvatele. Když přítomná válka byla zahájena byl tento dluh dle hlavy \$160 a na konci minulého roku \$155. Francie, aby obhájila svoji existenci, obětovala peníze tak ochotně jako svoje mužstvo.

Wellington je považován za vítěze a Anglie měla větší podíl na zakončení napoleonských válek a zapuzení francouzského diktátora. Ale Anglie, přes to, že byla vítěznou, měla a mnoho větší dluh, než Francie. Francouzský dluh byl, jak výše již pověděno, \$12 dle hlavy, kdežto Anglie přesně dvacetkrát tak velký.

Anglický dluh dle hlavy na počátku tohoto roku byl \$380, kdežto před zahájením napoleonských válek byl \$75 a po bitvě u Waterloo \$240. Rusko nesobilizovalo svoje majetkové zdroje příliš ochotně, stejně jako svoje zdroje lidského materiálu. Ruský dluh na počátku tohoto roku byl \$44 dle hlavy, o něco málo více než devítina anglického dluhu a méně než desetina dluhu Francie.

Německo zahájilo tuto válku s dluhem \$80 na každého obyvatele říše. Na konci minulého roku dluh tento dle hlavy byl \$255. — Dluh tento je nyní o značné větší, ale Německo doposud se nezdává naděje, že značná část tohoto dluhu bude uhrazena válečnou náhradou.

Žádný lid na světě neupisuje na domácí půjčky tak jako lid francouzský. Za dva roky po bitvě u Sedonu, když francouzská vláda vydala výzvu k půjčce, aby mohla zaplatiti část válečné náhrady Německu v obnosu 1 billionu dolarů, bylo upsáno 8 billionů, několikrát tolik, než bylo třeba.

Největší dluh Spojených Států byl na konci občanské války, kdy obnášel \$100 na každého obyvatele. Když k dosavadnímu dluhu připojena bude Půjčka Svobody, bude dluh tento jenom \$35 na každého obyvatele.

Rok po prohlášení neovidlosti Spojené Státy učinily jedinou půjčkou v cizině a sice vypůjčily se \$400,000 od Francie. Spojené Státy platily rychle svoje válečné dluhy. Nejdříve zaplacen byl dluh z revoluce války a po té zaplacen byl onen z roku 1812. Během Jacksonovy administrace Spojené Státy neměly žádného dluhu a stály si tak dobře na tom, že 18 millionů dolarů darovaly jednotlivým státům.

Před desíti roky poslední bondy z občanské války, z nichž některé neslyší čtyři procenta, byly zaplaceny. Když prezident McKinley vydal výzvu k válečné půjčce k osybození Kuby, žádal jenom 200 millionů dolarů, ale nalézán byl obnos sedmkrát tak velký.

NĚMECKÉ KALKULACE S RUSKOU NESCHOPNOSTÍ

V Německu téměř každá osoba je přesvědčena, že konce války je blížký. Ba dokonce všeobecně převládá náhled, že mír obnoven bude ještě před podzimem tohoto roku. A předkové političtí v lidu tuto naději jenom zesilují. Váden většiny německých socialistů, Scheidemann, prohlásil, že příští čísla sklizena bude vojny, vrátivší se z války.

Tyto naděje jsou hlavně založeny na důsledku ruské revoluce. — Prohlašuje se všeobecně, že s ruskou armádou není již třeba vážně počítati. V Německu převládá náhled, že prozatímni vláda nebude schopna odporovati přání sedláků, dělníků a vojáků, aby obnoven byl mír a bude unena povoliti tomuto tlaku, který, dle německého náhledu, stává se stále silnějším. Nepovolí-li, pak přítomné ministerstvo bude svrženo a na jeho místo, které bude ochotno uzavřiti mír.

Vedle toho má se v Německu za to, že lidové masy v Itálii jeví velký neklid a že mohou přinutiti vládu, aby zakončila tuto válku, která v Itálii se stává nepopulární. Takže se počítá s tím, že porážkování a hospodářská situace v Anglii je vážná a že tato země bude ohledem na tuto situaci přinucena k povolnosti. Naděje tyto jsou velké v Německu. Stejně velké naděje kladeny byly ale v důsledky vedení ponorkové války. Tyto naděje značně poklesly, přes to, že německá podmořská plavba doposud působí dopravnímu obchodu svých nepřátel a neutrálních země škody.

Němci ovšem jsou přesvědčeni, že válka skončí jejich vítězstvím. Mají za to, že během přítomné války bylo nad všechnu pochybnost dokázáno, že centrální mocnosti jsou schopny vydržeti útok nepřátel po dobu neurčitou. Německá cenzura postarala se o to, aby lid nevěděl plný rozsah porážky na Aisne a u Arrasu a to je jedna z hlavních příčin, proč důvěrou v armádu nebylo otřeseno. Vojenské autority německé sice připustily značné ztráty v území a muštvu, ale prohlásily souasně, že Angličané a Francouzové zaplatili obrovskou cenu za toto vítězství, které neodpovídá docíleným ziskům.

Zakročení Spojených Států na straně spojenců doposud nepřikládá se v Německu velká váha, někdy ozývají se již výstražné hlasy, aby se pomoci Ameriky nepodeceňovala. Průměrný Němec od počátku války Spojené Státy spíše považoval za nepřítel než přítel s ohledem na velké množství střeliva, které opatřily spojenci. Všeobecně v Německu převládá náhled, že, nebyti této pomoci, Německo vyhrálo by bylo válku již před dvěma roky.

Spojené Státy nejsou v Německu považovány za vážného vojenského činitele. Časopisy přinesly zprávy o nynější síle americké armády a taková síla ovšem nepadá na váhu, stojí-li proti sobě armády millionové. Německu jsou dobře známy potíže, s kterými musí vláda Spojených Států počítati a které musí překonat, než bude schopna postavit do pole nějakou větší armádu. A tu má se za to, že, než Spojené Státy budou připraveny k posláni větší armády na evropské bojiště, bude již po válce.

Chytlavá rodina.
Pani Růž: "Prosím jich, paní domovnicko, co pak je to za partu ve třetímu poschodí?"
Domovnice: "Tu je ovdovělý profesor s dvěma dcerami!"
Pani Růž: "Jaká pak je to rodina!"
Domovnice: "Moc podivná, milostpaní! Ten starý jím na příklad nedělá nic jiného, než že v ledě chytá motýly a netoapejry!"
Pani Růž: "A což desery?"
Domovnice: "Ty chytají ženské!"

VENKOVNÍ REGISTRACE DNE 5. ČERVNA.

Registrování mladých mužů pro slosovací výběr dne 5. června na ulici nebylo neobyčejným sjevem. Na obrázku našem vidíme pracovati takovou registrační radu na ulici, aby předešlo se uzavru v nedostatečné velké místnosti.